

POZNÁMKA O ČLENSKÝCH DOPISECH

(K dalšímu vydavatelskému programu DP)

Právo a svoboda byly v Evropě zneváženy, ale lidé nemohou žít bez víry ve věci ušlechtilé a hledají, co by mohli poznovu vyznávat. Korespondence, která dochází vydavatelstvu Družstevní práce, dosvědčuje, že v tom hledání je odvaha, věrnost i rozum. V členských dopisech probleskují staré národní ctnosti, které se tak velice a slavně projevíly ve dnech nebezpečí. To vše posiluje naději, že konečný soud vyzní právě v jejich smyslu. Lze tedy říci, že náraz, který otrásl určitými jistotami, uvedl do pohybu i naše myšlení a že působí, aby i obecné pravdy byly znovu přezkoumávány. Lze říci, že výsledek těch společných úvah bude se jeviti v opravách chyb a v pevnějším, zvětšeném a přesném vědomí povinností občanských, národních i těch, které se odnášejí k pracovním oblastem.

Pokud je dovoleno soudit z rad, kterých se nám dostává, je čtenářská obec Družstevní práce ovládána především myšlenkou soustřediti se a směřovat k pramenům v hloubi národa. Redakční sbor je upozorňován, aby měl zřetel ke knihám pravdivým a českým. Dále se mu ukládá, aby navrhoval k vydání i starší texty a měl pozornost obrácenu k dějinám. Z děl cizích mají býti vybírány jen knihy, které jsou s to obohatiti náš život nějakým důležitým poznáním nebo krásou doposud nezjevenou. Jiné dopisy vposled žádají, aby redakční sbor nepřehnal léčení a poskytl v edičním programu dostatek místa literaturám, které jsou nám blízké po stránce národní, i oněm jednotlivým autorům, kteří představují ušlechtilé tendence tvorby a jsou ve svých zemích mluvčími vrstev, k nimž nás víže vzájemná důvěra.

Tyto pokyny jsou zřejmě plny zájmu a vůle a chuti k práci. Nejen to. Jsou povzbuzujícím dokladem určité názorové jednoty členstva a ostatních složek Družstevní práce. Jsou

dokladem vzájemné shody, neboť žádná z těchto rad nezní vydavatelstvu cize a všechny prohlubují společný plán.

Když jsme se přibližovali ke kritickým dnům květnovým, docházely do redakce z řad čtenářů první výzvy upozorňující na živou potřebu četby hrdinské. Vydavatelstvo se právě tehdy zanášelo myšlenkou na jubilejní tisk k dvacátému výročí republiky a po poradách s několika historiky se rozhodlo pro vydání díla dějepisného. Zmíněné hlasy členstva pozměnily však původní záměr, a tak se vposled v redakci vydavatelstva ustálila představa, že vhodnější než přetiskování nějakého starého textu bylo by vydání větší a nové práce, která by v literárním a působivém tvaru zachycovala velikost určitých příběhů z českých dějin. Tu se ujali práce historikové a za účasti několika spisovatelů nabývala myšlenka přesnější podoby. Toto dílo, o němž nyní pracuje řada autorů, bude se nazývat *Obrazy z dějin národa českého*. Jeho podtitul pak zní: *Věrná vypravování o životě, skutečích válečných i duchu vzdělanosti*.

Obrazy vznikly tedy z přímého popudu členů, ale vydavatelstvo (usuzujíc, že jde o věc důležitou) předloží (dříve než práce bude v rukopisech ukončena) čtenářům jejich ukázkou, aby se mohli vyslovit i o realizaci plánu, jemuž pomohli na boží světlo.

Za obdobné účasti a shody názorové byla vydavatelstvem sestavena nová česká řada románová a za stejné shody uplatňují se i připomínky hledící k překladům. Krátce: Družstevní práce je trvale ovládána snahou uvést svou nakladatelskou činnost v soulad s myšlením členů. Činí to pak s tím větší radostí, když shledává ve své korespondenci důvody, aby se mohla právem domnívat, že to myšlení lidí rozptýlených po celé vlasti má společný směr: Směr vývoje. Směr k životu, v nějž přechází síla národní tradice. Směr k životu, který se uskutečňuje stejně starým určením jako svobodnou vůlí a svobodnou prací.